

Af Kai Moltke til justitsministeren:

„Ager ministeren at foreslå en ændring i straffelovens lidet effektive ågerparagraf (paragraf 282), eller skal udlånsrente på op til 300 pct. p. a. fortsat være legal inden for rammerne af regeringens såkaldte indkomstpolitik?“

Kai Moltke: Det er et gammelt spørgsmål, jeg har draget frem her i folketinget. Både justitsministeren og jeg erindrer sikkert, at det ikke er første gang, vi beskæftiger os med disse sager.

Jeg rejste første gang spørgsmålet den 24. maj 1967 over for justitsministerens forgænger, og da lovede man, at man ville undersøge det sammen med justitsmyndighederne. Jeg rejste det endvidere den 8. marts 1968 og fik den oplysning af justitsministeren, at man ville vende tilbage til spørgsmålet gennem et udvalg eller en kommission med højesteretsdommer Schaumburg som leder.

Når tingene ligger sådan, kan det efter så lang en behandling ikke undre mig, at politiet for nylig for anklagemyndighedens vedkommende afgav en meget klar erklæring gående ud på, at man godt forstår, at den pågældende reagerer over for en effektiv rente på 300 pct. om året, men hvis der ikke foreligger en egentlig udnyttelse af en eventuel nødsituation hos låntageren, er der ikke tale om åger i straffelovens forstand. Hvis låntageren derimod udtrykkelig har meddelt pengeudlåneren, at han ville komme i meget alvorlige vanskeligheder, hvis han ikke fik dette beløb, ville der være tale om åger.

Ja, nu ved justitsministeren jo lige så godt som jeg, at hvis man siger, man befinder sig i en meget vanskelig økonomisk situation, får man ganske simpelt ikke noget lån, og så behøver man ikke at diskutere rentens højde.

Men nu er regeringen jo inde på det eksperiment, som hedder indkomstpolitik, og når man mener, at man kunne lægge en indkomstpolitisk ramme og lade staten kontrollere i alle enkeltheder, hvorvidt samfundskonønomien holder til, at f. eks. en arbejdsmand får 10 øre mere i timen, så kan jeg da ikke tro, at justitsministeren vil mene det rimeligt, at vi har en lovgivning her i landet, som skaber en sådan ulighed, at man simpelt hen også i fremtiden siger, at man

godt må tage en rente på 300 pct. ved privat långivning, at det ikke er i overensstemmelse med straffeloven.

Det er derfor, jeg har ønsket at genoptage spørgsmålet og spørge justitsministeren: skal det fortsat være muligt lovligt og uden om straffelovens rammer at tage en ågerrente på 300 pct. om året?

Justitsministeren (Thestrup): Som det vil være spørgeren bekendt — spørgeren nævnte det endog selv — nedsatte jeg i juni 1968 på foranledning netop af et spørgsmål, som spørgeren stillede, et udvalg, hvis opgave det er at fremkomme med en vurdering af de gældende strafferetlige og civilretlige regler vedrørende åger og eventuelt stille forslag om ændrede regler. Det er ved udvalgets nedsættelse forudsat, at spørgsmålet om finansieringen og afbetalingsdelen indgår i udvalgets overvejelser.

I oktober 1968 blev udvalget i anledning af et spørgsmål fra Søren B. Jørgensen anmodet om også at overveje problemerne omkring spekulationen med pantebreve.

I forbindelse med behandlingen af forslag til beslutning vedrørende Boss of Scandinavia redegjorde jeg i april 1969 for udvalgets hidtidige arbejde. Som jeg dengang gav tilsgagn om, henstillede jeg i maj 1969 over for udvalget, at det fremmede sit arbejde mest muligt.

Det er over for mig oplyst, at udvalget nu i det væsentlige har afsluttet behandlingen af det indhentede omfattende materiale og har påbegyndt udarbejdelse af sin betænkning. Denne forventes at kunne foreligge i første halvdel af 1971. Førind udvalgets betænkning foreligger, finder jeg det meget vanskeligt at foretage den nødvendige vurdering af, om der er behov for ændring af straffelovens § 282 eller andre lovgivningsmæssige foranstaltninger. Jeg mener derfor, det vil være rigtigst at afvente udvalgets betænkning, der som nævnt kan ventes i løbet af nogle få måneder.

Kai Moltke: Ja, jeg ventede i og for sig ikke andet svar nu. Man er klar over, at det er et meget vigtigt spørgsmål, og vi har fået at vide fra politiets side, at det er en meget uholdbar straffelov, vi har. Når man så særlig beskæftiger sig med andres indtægter og former for indtægt, synes jeg virkelig, det